

Bediüzzaman neden demokratları destekler?

Bediüzzaman Said Nursî'nin partilere yaklaşımı ve ahrarları (hürriyetçileri), demokratları desteklemesi dünya hesabına, maddî çıkar adına ve konjonktürel değildir. Prensip bazındadır (ilkeseldir). O, siyasete de, partilere de “iman, Kur’ân, vatan” zaviyesinden yaklaşır:

“Kalbe ihtar edilen mühim bir içtimâî hakikat!” başlığı altında, “Bu vatanda şimdilik dört parti var” diyerek partileri tasnif eder; özelliklerini sıralar. Aslında bu mektubu yazdığı 1954’lerde, dört değil, daha fazla parti vardır. Ancak, o, siyasî tarih boyunca devam edegelen ana akımları, temel şablonları sıralar. Diğerleri bunların türevleridir.

Hürriyetperver, haklara saygılı olan, asla baskıcı zihniyeti destekleyemez.

Öte yandan şeytanî bir vasıf olan, “asabiyet-i milliye ve cahiliyye” olarak da tavsif edilen ırkçılık, “üstünlük” düşüncesine dayandığından ve başkalarını yutmakla beslendiğinden asla desteklenemez.

Dindarların iktidar olmaya çalışmasına gelince... Değil partiler, cemaat ve tarikatlar bile dini temsil edemez. Din adına kimse hareket edemez. Din yaşanır, Kur’ân’a, İslâmiyete ayna olunur; öteye beriye çekilmez, âlet edilmez. Siyaset arenasına dini sokan, onu kendi emellerine âlet eden, din adına hareket eden zihniyet de asla tasvip edilemez.

Nitekim, son 40 yıldır Nur talebeleri bu üç zihniyete karşı dirayetli bir mücadele vermiştir. İsabetlilikleri ve haklılıkları da bugün ayan-beyan ortadadır.

Ahrarlar / hürriyetçiler / demokratlara gelince: Kâinatın Yaratıcısı, Sahibi, İdare Edicisi bizi imtihan için dünyaya göndermiş ve hür irade vermiştir. Yani, bu dünya, “hürriyet” üzerine kurulmuştur. Peygamber bile sadece tebliğ eder, zorlayamaz, bu konuda herhangi bir imtiyazı yoktur.

Kur’ân’ın getirdiği hürriyet, Cenâb-ı Hakk’ın Rahman, Rahîm isimlerinin bir ihsanıdır ve imânın bir özelliğidir.¹ Asr-ı Saadet’te görüldüğü gibi, iman ne kadar mükemmel olursa, hürriyet de o derece parlar.² “İnsana karşı hürriyet, Allah’a karşı kulluğu netice verir...”³

İşte, bu hakikatlerin siyasete yansımaları, ahrarları / hürriyetçileri / demokratları desteklemek şeklinde olmalıdır.

Nitekim, bunlara binâendir ki Bediüzzaman, vazifemiz siyaseti dine âlet ve dost yapmak;⁴ demokratlara mânen, maddeten yardımcı,⁵ bir dayanak noktası⁶ ve müttefik⁷ olmaktır, diyerek siyasî duruşumuzun temellerini çizer. Bunu da bizzat oy kullanarak fiilen ve sözlü olarak ilân eder. Dolayısıyla, Kur’ân, vatan ve millet hesabına, dindar ve dine hürmetkâr Demokrat Partinin iktidarda kalmasını temin etmeleri için ders verir.⁸

Müstebit rejimin, derin devletin ve dış etkenlerin de—bilhassa Avrupa ve ABD’nin—üfürmesiyle medyanın şaşırtmacası sonucu zihinlerin iğdiş edilmesiyle meydana gelen kafa karışıklığı ve bulanıklık, kimin ahrar / hürriyetçi /demokrat olup, kimin olmadığıdır.

Sonraki yazımızda da, meselenin bu boyutunu ele almaya çalışalım.

Dipnotlar:

- 1- Hutbe-i Şâmiye, s. 67.;
- 2- Münâzarât, s. 59.;
- 3- A.g.e., 58-59.;
- 4- Beyanat ve Tenvirler, s. 198.;
- 5- A.g.e, s. 200.;
- 6- A.g.e, s. 202.;
- 7- A.g.e, s. 201.;
- 8- Emirdağ Lâhikası, s. 422.